

24.

DISSERTATIO CHYMICO-MEDICA
IN AVGVRALIS

DE

LIGNO NEPHRITICO, COLV-
BRINO ET SEMINE SAN-
TONICO

QVAM

CONSENSV GRATIOSAE FACVLTATIS MEDICAE
PRAESENTE

IOHANNE FRIDERICO CARTHEVSER
MED. DOCT. ET PROF. PVBL. ORD.

FACVLT. MED. H.T. DECANO

PRO GRADV DOCTORIS

SVMMISQVE IN MEDICINA HONORIBVS ET PRIVILEGIIS
LEGITIME IMPETRANDIS

DIE XXXI. IULII MDCCXLIX.

H.L.Q.C.

PUBLICO ERVDITORVM EXAMINI

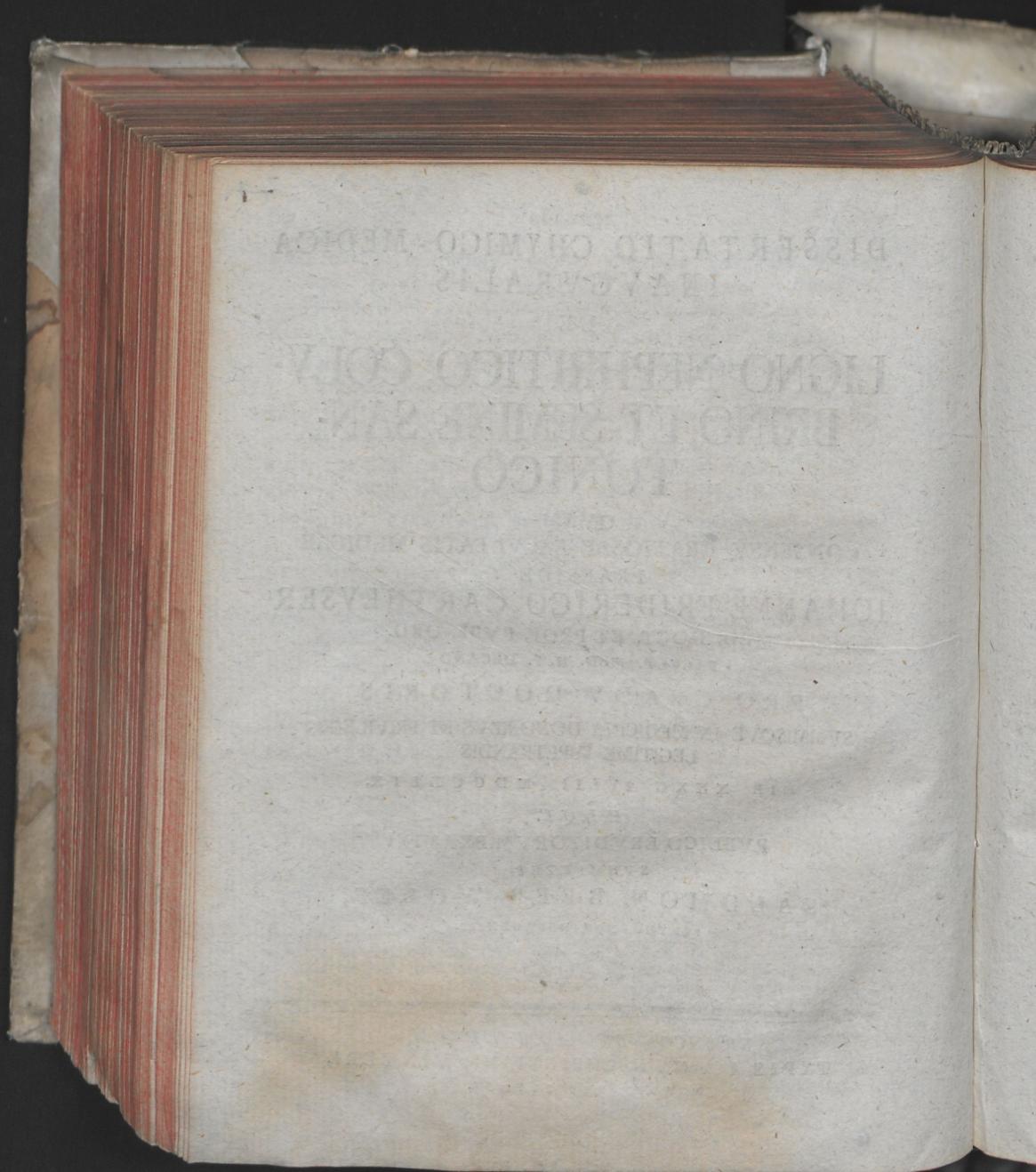
S V B M I T T E T

S A L O M O N B E E R W O L F F ,

EVRTHÓ - NORINBERGENSIS.

FRANCOFVRTI AD VIADRVM,
TYPIS IOANNIS CHRISTIANI WINTERI,
ACADEM. REG. TYPOGR.

DISSERTATIO CHYMICO-MEDICA
IN AVGVRALIS.
DE
LIGNO NEPHRITICO, COLVBRINO, ET
SEMINE SANTONICO.

§. I.

S i quicquam in arte medica frequenti mutationi obnoxium est, hominum certe circa pharmaca, eorundemque in primis virtutem, opiniones sunt. Primis scientiae salutaris temporibus, ut non nihil tantum generaliora attingam, pauca, ea que vulgaria, indigena, vilia, simplicia, ex unico propemodum vegetantium regno deducimur, sumta;

A. 2

fumta, ac facili negotio in decocta, infusa, pulveres, syrups, electuaria atque simplices mixturas redacta, maxime placebant medicis, deinde memorata quodammodo vilesce-re coeperunt; et in locum eorum, praesertim, cum artis spagyricæ cultura cresceret, præter exotica, rara, pretiosa, fensis concentrata pariter, ac multo labore parata chymica, quibus non animale ac vegetable duntaxat regnum, sed minerale quoque primam largiebatur materiem, maximo numero surrogata fuerunt. Verum et horum æstimatione, ferme universalis, solummodo temporaria fuit, et nostra ætate multi, non insimi gradus, medici ad pristina tempora, pristinamque consuetudinem denuo redire videntur, dum, spretis formulis atque compositionibus diffusoribus, quæ persæpe sexcenta recipiunt, spretis quoque ingredientibus speciosis, inertibus nihilominus, vel dubiis etiam aut violentis, concisas iterum formulas amant, et multis magni nominis compositis simplicia selectiora præferunt, eademque, ut principia activa, verus genius, verae virtutes, cæteraque magis magisque manifesta reddantur, vario modo examinant, aliisque examinanda commendant. Adprobo hanc sententiam, conamina atque consilium laudo, et hac via omnino procedendum esse arbitror: Ne solis tamen verbis laudabilem eorum operam adjuvare videar, hac vice quædam pariter examina chemica, cum tribus simplicibus instituta, breviter communicabo.

§. II.

Exordiar cum scrutinio LIGNI NEPHRITICI, quod, in majoribus frustis consideratum, ex duplice substantia constare deprehenditur: Altera videlicet, eaque exterior, colore pallide flavescente, altera vero, interior nempe ac medullaris, subfuscō, nunc ad obscure rubellum, nunc ad nigricantem aut gryseum nonnihil vergente, pollet. Odor substantie utriusque, si cultro raditur, debilis balsamicus est, sapor autem amaricans, subacris, et paullulum aroma-

aromaticus. Quando aqua simplici infunditur, colorem ipsi coerulecentem, in superficie maxime conspicuum, conciliat; hinc a nonnullis quoque, tametsi satis incongrue, *Lignum Santalum coeruleum* vocatur. Multi laudato experimento, ad lignum genuinum a *spurio Brasiliensi* discernendum, utuntur: Ast monendum duco, colorem memoratum, licet lignum genuinum sit, ac satis diu in aqua relictum, interdum adeo debilem esse, pallidumque, ut vix, aut ne vix, nisi radii solares vitrum quodammodo collustrent, conspiciqueat.

§. III.

Arbores, quæ lignum nephriticum verum largiuntur, in *Nova Hispania*, maxime autem in *Regno Mexicano*, pyrivel pruni magnitudine, crescunt, et a Botanicis plerisque inter *Cytisi* species numerantur. Folia, alatim disposita, ciceris aut rutaæ foliis haud dissimilia dicuntur, et flavi flores papilionacei tandem, uti **PAVLVS HERMANNVS** refert (*a*), in siliquas retiformes, semina includentes, mutantur. Ab incolis *Cytisus* hic *Americanus Coalti*, vel *Coarthi* adpellatur.

§. IV.

Circa principia constitutiva, praesertim activa, apud scriptores quamplurimos altum silentium est, vel falsa omnino, ac parum demonstrata adducuntur. LEMERY v. g. multum *olei*, multumque *salsis effentialis* huic ligno, pro more suo, tribuit (*b*), et vix allegatus **HERMANNVS** de *blando sale alcalico* loquitur. Sed, ubinam memorata haerent, nondum haetenus detegere potui. **HERMANNVS** quidem sententiam suam coeruleo infusi aquosif colore, quem acida extinguunt, alcalia reducunt, corroborare annius est; at parum vel nihil argumentum istud hoc loco pro-

A 3

bare

(*a*) In *Cynosura Mat. Med.* p. 112.

(*b*) In *aufrichtigen Materialien* p. 640.

bare, arbitror. Acida enim et alcalia colores corporum, si-
ve sal acidum, sive alcalicum, sive neutrum in mixtione sua
gerant reconditum, facilime mutant, et facile pariter alca-
lia colores, ab acidis destructos, reducunt, et vice versa,
adeoque solida, me sentiente, conclusio ad hujus vel illius
falis inhæsionem inde formari nequit. Allegatum H E R-
M A N N I argumentum ejusdem pene valoris esse videtur, ac
si dicerem: Salia acida sanguinem et lac animantium coagu-
lant, alcalia fixa autem utriusque fluiditatem reddunt, ergo in
lactis et sanguinis mixtione naturali sal alcali fixum delite-
scit. Non dico cæteroquin, acidorum et alcalium misce-
lam principiis detegendis ineptam esse, sed hoc loco dun-
taxat nego, experimentum laudatum, ob sinistram applica-
tionem, ad confirmandam H E R M A N N I hypothesin quic-
quam conferre.

§. V.

Plura hujus commatis addere possem recensitis: Ve-
rum, cum nihil inde utilitatis ad tractationem nostram re-
dundare videatur, prætermisso reliquis, ad describenda po-
tius, quæ ipse suscepisti, examina chemica progredi consul-
tum duco. Fuerunt autem sequentia: Primo nempe dimi-
diām hujus ligni unciam, in minora prius segmenta redacti,
temporariæ digestioni cum aqua simplici subjeci, et hujus
ope infusum obtinui, quod, corticis castanearum instar,
colore obscure fusco, sapore amaro, ac paullulum aromatico,
et odore denique, mixti piperis et croci odorem quodam-
modo æmulante, donatum erat. Post blandam ejus eva-
porationem extractum, brunnei pariter coloris, ad nigrum
paullisper vergentis, odoris nonnihil balsamici, et saporis
amaris atque subadstringentis, relinquebatur, quod tinos
circiter scrupulos pendebat.

§. VI.

Absoluto primo hoc examine, rursus æqualem ligni
raspati quantitatē primum cum rectificatissimo vini spiritu
extra-

extractioni subjeci. Infusum coloris erat rubro-nigricantis, odoris, instar radicis levisticci, balsamici quidem, ast longe debilioris, ac paullulum insuper nauseosi, saporis amaricantis, subacris, et blande balsamici. Extractum, inde evaporando paratum, et nigro colore tintatum, debilissimum spirabat odorem balsamicum, et debilem pariter saporem amarum, balsamico et subadstringente remixtum, linguæ imprimebat. Valde præterea, picis propemodum aut ceræ flavæ instar, tenax erat, et unam circiter atque dimidiā drachmam pondere æquabat. Residuum siccatum, secunda vice cum aqua simplici digestum, tinturam quidem fusco-flave-scentem dedit, insipidam tamen, inodoram, et nullius amplius virtutis. Eiusdem quoque conditionis massa inspissata erat, licet gravitate sua ultra drachmam semifissim adhuc adscenderet.

§. VII.

Visurus denique, an oleum essentialie æthereum huic ligno inhæreret, binas ligni raspati uncias, prævia sufficiēti maceratione, humidæ destillationi in cucurbita vitrea humiliori subjeci; at, præter aquam balsamici odoris, nihil prodiit, nullaque translati olei vestigia aderant. Ex balsamico nihilominus odore suspicari licet, aliquam, quanquam valde exiguum, olei essentialis quantitatem in hoc ligno latitare, et conspicuum portionem, quæ separari ac colligi posset, fortassis prodituram esse, si quis, ligni pretium non adeo curans, aliquot libras una vice destillationi submittere vellet. Suspicio tamen solummodo memorata, vere autem adfirmare, serioque defendere, nequaquam audeo.

§. VIII.

Sufficienter, ut ego quidem opinor, recensita experientia nos docent, 1) lignum nephriticum largiori *substancia resinosa*, quam *gummosa* instructum esse, 2) olei *essentialis ætherei*, vel nihil prorsus, vel valde parum continere, 3) virtutem.

tutem medicam utriusque quidem substantiae fixae, magis tamen gummosæ, quam largiori resinosa, adscribendam esse, et 4) aquosum itaque infusum primum (secundum enim plane iners deprehenditur), infuso spiritooso primo nisi præferendum, tamen perfecte æquiparandum esse.

§. IX.

Ob principia amara, subacria, et austriuscula, lignum hoc, partim abstergendo ac leniter irritando, partim subadstringendo, in corpore operatur, et aperitiivis ideo, laxantibus, diureticis stricte ita dictis (a), et specificis lithonripticis (b) omnino accenseri meretur. Virtus stimulans et blanda cathartica magis in parte resinosa, subadstringens autem et diuretica magis in parte gummosa latet: Ita tamen bina hæc principia invicem mixta reperiuntur, ut alterum ab altero vix prorsus separari, et perfecte purum haberi possit.

§. X.

(a) Medicamenta, quæ liberiorem largioremque lotii se- et excretionem procurant, recte in diuretica proprie talia, et impropte talia dividuntur. Hæc enim solummodo se- et excretionis obstacula tollunt, ut emollientia, demulentia etc., vel seri secerrendicopiam substantialiter augent, ut diluentia; illa autem, stricte nimis ac proprie ita nuncupata, leniter irritando et subadstringendo fibras ac tubulos renum atque vesicæ, se- et excretionem simpliciter accelerat et promovet. Et inde igitur ratio, cur lignum nephriticum diureticis proprie sic dictis adnumeraverim, manifesta est.

(b) Lithonriptica vere talia, h. e., virtute, calculum jam concretum, ac plus minusve induratum, denuo dissolvendi, instructa, exifice, re, parum probable videtur: Sed, pro meo iudicio, illa duntaxat medicamina sub lithonripticorum nomine intelligenda erunt, quæ calculi concretionem impediunt, et materiam pituitoso-fabulofam, grandioribus calculis prima itamina foenerantem, resolvunt, diluunt, abstergent, et expellunt. Non deesse quidem scriptores scio, vim quandam lithonripticam, proprie ita dictam, in medicamentis nonnullis ferio defendentes; verum, cum folidis rationibus destituti, ad folam plerumque experientiam, quæ tamen in hoc passu fallaciissima est, provocare soleant, nunquam ad sententiae mutationem me deducent.

§. X.

Ex indicato operandi modo, viribusque generalioribus, quæ in principiis fixis suum inveniunt fundamentum, variae iterum virtutes speciales, quas ipsa experientia dudum comprobavit, fluunt, et commode hoc medicamentum simplex, nec sine fructu insigni, contra hydropeum ascitem, suppressionem urinæ, nephritidem pituitoso-fabulosam, et calculum adhiberi, immo usus ejus internus ad referandas quoque aliorum vilcerum obstrunctiones, scorbutum curandum, et vermes intestinorum expellendos extendi potest. Vulgo in infuso aquoso aut vino præscribitur, prius tamen solummodo urinam pellit, posterius vero, teneriori substantia resinosa simul imprægnatum, præter diuresin, blandam pariter cathartin excitat. Dosis pro subjectorum ac scopi diversitate quidem variat, ordinario tamen apud adultos a drachma una ad unciam semissim adscendit.

§. XI.

Alterum lignum, quod hac vice, post instituta examina chemica, breviter pertractandum elegi, COLVBRINVM, Schlangenholz, dicitur. Adfertur ex India orientali, arboresque, quarum nunc crassa radix lignosa, nunc ipsius trunci lignum est, in Malabarria, Insulis Timor, Ceylon etc., in primis crescunt, et, testibus scriptoribus variis, notissimas nuces vomicas ferunt. Detraæto cortice ferrugineo, solidum ac ponderosum hoc lignum subflavo colore, albidis hinc inde striis distincto, donatum reperitur, et licet quidem, in integrō frusto naribus admotum, nullo singulari odore polleat, debilem tamen balsamicum, si raditur, emitit, et valde amarum

(a) Agyrtas lignum hoc etiam contra cujuscunque generis venena commendare et adhibere, fæpius allegatus HERMANNVS I. c. refert. Verum enim vero, nihil prorius, uti ratio et experientia testantur, ad infringenda venena mineralia valet, nec promiscue etiam in venenis, animalis ac vegetabilis prosapia, in usum trahi potest.

B

rum præterea saporem, post aliquam manductionem, linguae imprimit.

§. XII.

Rasura hujus ligni, blandæ digestioni cum aqua simpliæ aliquamdiu subiecta, infusum largitur, colore saturate aureo tintatum, quod gratum odorem balsamicum spirat, odori ligni Rhodii analogum, et valde amarum ac simul blande balsamicum saporem possidet. Extractum, post decentem evaporationem relictum, colore subfuscō, debili odore balsamico, amarissimoque sapore gaudet, et, dimidia nempe ligni uncia experimento adhibita, binos circiter scrupulos pendet.

§. XIII.

Quando æqualis rasuræ recentis portio primum cum spiritu vini rectificatissimo infunditur, post temporariam digestionem in arena calida, tintura nascitur, coloris aurei, odoris nullius singularis, faporis valde amari atque subacris. Extractum inspissatum integrum fere drachmam pendet, et colorem fordidè fuscum, odorem balsamicum, et valde amarum saporem obtinet. Si caput mortuum, post primam hanc extractionem superfites, denuo cum aqua digeritur, menstruum notabili adhuc amaritie, aureoque colore imbutit, et, evaporatione suscepta, drachmam dimidiā extracti amari atque subacris relinquit.

§. XIV.

Praeter tenerrimum principium halituosum balsamicum, et fixam substantiam gumineo-resinosam, nullum prorsus vel saltem paucissimum, oleum effentiale æthereum adesse videtur, æque ac in ligno præcedente, quoniam sub defillatione humida ex duabus ligni raspati ac macerati uncisi ne guttula quoque olei prodiit, sed mera saltem aqua, debili odore balsamico imbuta, in receptaculo collecta fuit. Vero ceteroquin simillimum est, in ligno recenti principium halituosum

sum non tantum largiori inhærere copia, sed etiam valde acre existere. Nam anno primo, uti scriptores plerique testantur, venenatam quasi indolem obtinet, et facile, ob acredinem eminentem, vomitum, tormina ventris, convulsiones, maniam, aliaque prava pathemata excitare consuevit, ita ut multi etiam lignum hoc, ob memoratam operationem nocivam, ē medicaminum censu prorsus ejiciendum esse, existimant.

§. XV.

Quod me attinet, usum hujus ligni, vetustioris tamen ac satis exsiccati, plane dannare nequeo, si provide ac dosi minori, drachmam dimidiā non facile superante, vel per se, vel additis aliis adpropriatis, in infuso aquoso aut vino-
so, quod perinde est, exhibeat; justo largiorem vero at-
que frequentiorem ejus adhibitionem omnino reprobandam
duco, quoniam, experientia teste, lignum quoque vetustum,
diutius usurpatum, tremorem membrorum, atque stuporem,
imo amentiam, produxit. Virtutes medicæ, quæ in fixo
principio præcipue latent, ad actionem roboran tem, stimu-
lantem, abstergentem, diureticam, diaphoreticam, anthelminticam,
antifebrilem, laxantem, quin leniorem emeticam, redeunt, et
inde etiam specificæ ejus vires, quas in refractariis febribus
intermittentibus, præfertim quartanis, copiosa vermium in-
testinalium progenie, cachexia vulgari et iæteritia, atque hy-
drope humido incipiente exercere dicitur, facile cognosci et
explicari possunt. (a).

B 2

§. XVI.

(a) Medicum novi doctum, et in praxi medica satis versatum, qui, lignum colubrinum vetustum, probe exsiccatum, et, subdito igne lenissimo, in lamina ferrea nonnihil quasi tostum, Lapii Malacensi, vulgo Pedra del Porco dicto, intuitu virium valde analogum esse, defendere sustinet. Lapis hic in Malacca, notissima India orientalis regione, ex cystide sellea hystricum, in qua subinde e rudioribus bilis particulis concrevit, eximinit, ibidemque tanti estimatur, ut incolæ ditiones illum, sphæris aureis vel argenteis munitum, continuo, uti K A E M P F F E R V S in Amoenit.
exof.

§. XVI.

Nonnulli singularem quoque virtutem *bezardicam* huic ligno tribuunt, et in India contra virulentos in primis serpentum seu colubrorum iectus, unde etiam nomen accepisse videtur, validum incolis remedium foenerari, immo, solo odore suo, qui, ut supra dictum, in ligno recentiori longe fortior, serpentes fugare, referunt. Prius facile concedere possum, an posterius autem ita se re vera habeat, experientia destitutus, confirmare nequuo.

§. XVII.

Binis lignis, hactenus chymice ac medice consideratis, usitatissimum *SEmen CINÆ* subjungere, ac simili modo contemplari placet. Varia hoc ipsum, quod statim indicandum duco, nomina gerit, ac modo *Semen Zinæ*, *Sinæ*, *Chinæ*, modo *Semen Santum*, *Santonicum*, *Semen Zedoarie*, *Semen lumbricorum vulgare*, *Semen contra vermes*, *Sementina* et sic

exor. p. 393. refert, secum gestent, rariusque peregrinis vendere permittant. Plerumque figuram obtinet plus minusve orbiculariem, et nucem myristicam aut juglandem magnitudine æquat. Sapor ejus amaricans est, color dilute rufescens, vel ex viridi purpureascens, et ipsa substantia quodammodo unguinosa. Summa virtute alexiteria, antifebrili, et anthelmintica donatus esse, miroisque prorsum effectus in rebellibus febribus intermittentibus tertianis et quartanis, itemque continuis malignis, variolis, morbillis, adfectibus frigidis arthritico-rheumaticis, epilepsia inveterata, &c. nonunquam edere creditur, si pauxillum nempe, temporarie digestionis aut brevis saltet agitationis ope, in aqua solvatur, ut menstruum, postea hauriendum, moderatam amaritatem adquirat. Nolo quidem naturam atque virtutes, concreto huic terreo-bilioso adscriptas, uberiori hoc loco investigare, fateri nihilominus cogor, me sententie, quæ medicus memoratus sovet, nequaquam subscribere: Tantam enim similitudinem, quantum ille adesto credit, apud lapidem hunc et lignum colubrinum invenire non potui, sed fatis notabilem omnino differentiam concretum utrumque, tam indolis, quam virium ratione intercedere, compertum habeo.

sic porro vocatur. Nolo hac vice recensendis, pensitandis, eruendis memoratarum denominationum originibus, quæ medico, de natura ac viribus præcipue cognoscendis sollicito, parum ferre videntur utilitatis, et ex parte quoque satis incertæ sunt, tempus impendere, sed protinus ad describendas proprietates externas, sensibus manifestas, progrediar. Sunt autem semina Cinæ corpuscula seu granula, parva, oblonga, ex squamosis quasi funiculis, uti HERMAN-NVS loquitur (*a*), compacta, colore ex viridi flavescente, odore balsamico, nonihil tamen ingrato, sapore subacri, amaro, et pariter balsamico prædicta.

§. XVIII.

Rarissime, vel nunquam, hæc semina perfecte pura ad nos deferuntur, sed aridis foliolis, paleis, arenulis, aliisque quisquiliis,, quin diuersarum prorsus plantarum seminibus, plerumque remixta venduntur; quod puritatis vitium subinde quidem mercatorum fraudibus, frequentius tamen singulari colligendi modo, a TAVERNIERO defcripto (*b*), tribuendum erit. Plantæ enim, quæ hæc semina largiuntur, in pratis crescunt, et, cum horum thecæ, et vicina foliola, superveniente maturitate, cito exarescant, adeoque priores semina facile excidere permittant, incolæ binarum sportellarum ope excutere illa coguntur; hinc aliter fieri nequit, quin arida foliola, frustula capsularum seminalium, aliaque heterogenea, sub percussione dejecta, sportellarum altera, qua semina excusſa præcipue excipere solent, simul colligant.

§. XIX.

Circa plantæ memoratae determinationem, quod nostro ævo, quo frequentes pridem peregrinationes in quos-
B. 3. cun-

(*a*) In Cynof. Mat. Med. p. 151.

(*b*) In seinen Reisen P. II. libr. 3. cap. 15.

cunque terræ angulos institutæ fuerunt, utique mirandum est, autores valde dissentunt. Præter DIOSCORIDEM enim, aliosque, tum prisci, tum recentioris ævi scriptores, CASPAR BAVHINVS hanc plantam *absinthii* speciebus adnumerandam esse, contendit, eamque ideo *Absinthium Santonicum Alexandrinum* adpellat. RAIUS, HERMANNVS, DALE, CLEYERVS, Dn. de IAGER, VALENTINI, et complures alii eandem inter *abrotani* species referunt, immo nonnulli, uti v. g. ETMÜLLERVS, herbam Santonicam modernam *tanaceti* speciem esse opinantur. Similis dissensio etiam circa patriam occurrit: Vix laudatus enim TAVERNIERVS, POMETVS, LEMERY, VALENTINI, etc. herbam santonicam in *Persia*, praesertim *Caramania*, et prope *Russiæ* limites, nec minus in regno Tartarico *Boutan* crescere testantur. ZORNIVS, VIELHEYERVS, aliquae quasdam *Sinæ* provincias patriam illi assignant, et SCHRODERVS denique et ELSHOLZIVS, quorum relatio tamen neotericorum experientiæ prorsus repugnat, in Galliæ provincia *Xantonge*, unde etiam hoc semen *Xantonicum* dictum putant, uberrimum ejus proventum esse, perhibent. Difficile igitur est, sub tanto austorum dissensu, certi quidquam determinare; diffiteri tamen nequeo, sententiam eorum mihi videri reliquis probabiliorem, qui herbam Santonicam *abrotani* speciem esse, nec in una solum, sed pluribus regionibus orientalibus, maxime autem in *Persia*, et Magnæ Tarraria regno *Thibet* sive *Bou-tan*, quod in Chinæ et Indiæ confiniis jacet, provenire tradunt. Nam, teste allegato DOMINO DE IAGER, qui diu in India vixit, et plantam santonicam saepissime propriis lustravit oculis, hanc et *abrotanum* maxima, quoad formam externam, similitudo intercedit: „Ratio nempe, in epistola quadam, ad Dn. GEORG EVERHARD. RVMPHIVM misa, scribit, cur fermentinam *abrotani* minime vero *absinthii* speciem esse credam, hujus plantæ forma externa nititur, quam plus vice simplici vidi, et hoc pariter me impulisse fateor, ut

„VO-

„vocabulum Arabicum *Sjehh*, sive *Seheha*, uti posuit illud:
 „Rauwolffius, per abrotanum interpretari maluerim, quam
 „*absinthium Seriphium*, quoniam notabilis differentia, uti di-
 „ctum, circa formam observatur, et mihi in Persia præterea
 „et Golkonda relatum fuit, utramque absinthii speciem, in
 „pharmacopoliis venalem, non *Sehehh* aut *Seheha*, sed *Af-*
 „*sintien*, quod ultimum vocabulum a Græco $\alpha\psi\eta\delta\sigma\nu$ deri-
 „vatum est, adpellari. &c. (a)

§. XX.

Præmissis hisce, ad eruenda vera principia descendamus, ut postea quoque vires medicæ eo melius investigari, certiusque determinari possint. Valde nimirum hoc pariter loco Auctorum sententiae reperiuntur difformes. Sæpius v.g. allegatus HERMANNVS seminibus hisce *salia fixa* tribuit, alcalicæ procul dubio indolis, quoniam vermium nudum, quem nonsolum putridum, sed etiam acidum judicat, destruere testatur. NICOLAVS LEMERY (a) contraria ferme sententiam, vel admodum tamen diversam, fovet, et semina hæc *copioso oleo*, et *sale volatili effentiali* instruta esse, tradit. Verum enim vero, laudati scriptores, et reliqui omnes, qui ipsis largiuntur assensum, a veritatis trahite plus minusve deflectunt, uti hoc spagyrica examina, quæ ipse cum seminibus hisce suscepit, satis superque confirmant. Primo nempe quatuor uncias hujus seminis humidae destillationi in cucurbita vitrea humiliori subjeci, at nihil prorsus olei effentialis inde prodiit, licet aqua prolecta forti odore balsamico imbuta esset. Non credibile quoque videtur, oleum æthereum e longe majori quantitate copiose proditurum esse. WEDELIVS enim ex integra libra vix aliquot guttulas obtinuit, et B. NEVMANNVS pariter in aqua destillata levissimum duntaxat oleosi principii vestigium deprehendere potuit (b): Unde luculentissime patet, oleum

(a) Vid. Valentini Muf. Museor. in Append. Epist. III. p. 143.

(b) V. Prælect. chymico-pharmaceut. p. 780.

oleum illud, quod in Officinis quibusdam pro oleo Cinæ venditur, non verum atque essentiale ejus oleum æthereum esse, sed aliud plane, a Cinæ seminibus solummodo abstractum.

§. XXI.

Quum unam deinde ejusdem seminis unciam cum aqua simplici aliquamdiu in digestione collocarem, infusum obtinui fusco-rubescens, sapore valde amaro, ac moderate simul balsamico, et odore satis forti, ipsius seminis odori simillimo, prædictum, quod, evaporando ad justam consistentiam redactum, extractum præbuit, coloris fusci, ad nigrum nonnihil inclinantis, odoris debilis, saporis amari atque balsamici. Pendebat circiter drachmas tres et grana aliquot. Residuum siccatum, superfuso vini spiritu, adhuc scrupulum unum extracti resinosi reddidit. Alia uncia seminis, cum spiritu vini digestioni temporariæ primum subiecta, tincturam suppeditavit flavo-brunneam, quæ magis vini spiritum, quam ipsa semina redolebat, et sapore balsamico præcedens infusum aquosum superabat, amaro autem inferior erat. Extractum inspissatum fusco-nigricans, cuius pondus ad drachmas duas et semiflas adscendebat, odorem, paullulum quidem ingratum, fortiorem tamen, quam tinctura, spirabat, et sapore satis quoque amaro atque balsamico, proprius præterea, quam in extracto aquoso, ad specificum seminis saporem accedente, donatum erat. Ex residuo, iterata infusionis ope cum aqua simplici, adhuc drachmam integrum extracti aquosi sive gummosi impetravi. B. NEVMANNVS, uti in allegatis *Prælectionibus chymico-pharmacæticis* (a) testatur, majorem extracti, tam aquosi, quam spirituosi primi, quantitatem obtinuit; cuius differentiæ ratio sine dubio diverse adhibiti seminis puritati, maturitati ac bonitati adscribenda erit.

§. XXII.

(a) p. 780.

Ex descriptis examinibus facile unumquemque perspecturum esse, arbitror, 1) quod Cinæ semina, licet exiguam saltem olei ætherei substancialis portionem in naturali sua mixtione foveant, copioso tamen principio spirituoso balsamico, nec minus duplici substantia fixa, gummea nempe ac resinosa, quarum prior majori, posterior minori, quantitate inhæret, prædicta sint. Patet quoque inde, 2) odorem balsamicum unice a tenerimis particulis oleofospirituosis, saporem amarum vero a fixis principiis, præsertim resinoso, derivandum esse; 3) principium volatile, uti hoc eminentior infusi aquosi odor confirmat, facilius aquæ, quam spiritus vini ope, a substantia fixiori separari; 4) vires medicas in triplici quidem principio latitare, præcipuas tamen substantiæ resinæ, quæ fortiorem saporem linguæ imprimit, et post spiritus vini separationem odore longe fragrantiori, quam extractum gummosum, pollet, tribuendas esse, et 5) denique aquam destillatam, et aquosa pariter hujus feminis infusa, virtute medica non penitus quidem destitui, vires nihilominus majores semina, in substantia exhibita, nec minus tinturam spirituosam, et infusa vinosa exerere.

§. XXIII.

A medicorum plerisque Cinæ feminibus solæ vires *anthelminticæ* adscribuntur, immo sunt, qui, præeunte THEODORO ZWINGERO (a), medicamentum hoc, absentibus vermis, noxiū magis, quam utile, futurum, et ipsos vermes, quod CHARAS in primis credidit, procreaturum, existimant. Attamen priores virtutem hujus feminis cancellis justo arctioribus includunt, et posteriores senten-

(a) Vid. Theat. botan. Lib. III. cap. 103.

fententiam tueruntur, rationi non minus, quam experientiae valde contrariam: Hæc quippe docuit manifeste atque creberime, Cinae semina non folis anthelminticis, sed egre-
giis quoque viribus *roborantibus*; *discutientibus*; et *antiputredinosis* instructa esse: Nec ratio quoque, principiorum in-
dole nixa, ullo modo refragatur, sed valde potius expe-
rientiam confirmat. Nam volatile principium balsamicum
discutiendo æque, ac roborando operatur, et fixa principia
resino-gummea, balsamico pariter ac valde amaro sapore
donata, confortandi virtutem non solum valide augent, sed
putridam etiam faburram, sive illa in prima culina, sive ali-
bi stabuletur, destruunt, et imminentem humorum corru-
ptionem prohibent.

§. XXIV.

Ex virtutibus hisce generalioribus variæ dēnum vir-
tutes specialiores deducendæ sunt, *stomachalis* nimirum, *car-
minativa*, *uterina*, *cephalica*, *nervina*, et *pectoralis*. Dum
blande enim amara atque balsamica hæc semina ventricu-
li tunicas robort, et viscidas atque corruptas crudita-
tes, in eodem collectas, corrigunt, adpetitum augent, et
motum peristalticum, quo digerendi facultas præcipue ni-
titur, vegetiorem reddunt; Et, quum flatuum proventus
überior ordinario mucidis impuritatibus, in canale intesti-
nali copiosius hospitantibus, et inde continuè nascenti ma-
teriæ rudi perspirabili, nec minus debili vi expultrici, sive
debili contractioni, quæ tunicarum flacciditatem frequen-
tem agnoscit caußam, tribuendus sit, in clara pariter luce
positum esse reor, cur semina hæc flatus discutiant, ac no-
vam, eamque largiorem, eorum genesin avertant. Pari
propemodum ratione virtutes uterinæ, pectorales, nervi-
næ atque cephalicæ explicandæ erunt: Nihil quippe ner-
vis, meningibus cerebri, aliisque partibus membranaceis
magis amicum est, nihil quoque viyidam earum oscillatio-
nem

nem melius excitat, restituit, auget, quam blanda balsamica, et modice amara, quæ absque impetu operationem suam exercent, nihil denique vegetum pulmonum motum efficiacius conservat, et pituitæ molestum atque perniciosum decubitum impedit, quam laudatae indolis medicamina: Immo, nullum pharmacorum genus uteri statum magis illibatum præstat, et fluxus menstrui inordinatum successum, aut plenariam suppressionem, quibus plerumque spasmi hysterici superveniunt, melius avertit, quam temperata ejusmodi discutentia ac roborantia.

§. XXV.

Antiputredinosa et stomachali virtuti maximam partem superstruenda erit specifica virtus anthelmintica: Maximam, inquam, partem; inficias enim ire nequeo, eandem simul quoque a singulari sapore et odore, quo semina hæc ab aliis concretis balsamicis et amaris sese distinguunt, derivandam esse. Promta videlicet vermium in canale intestinali exclusio, vegetum eorum incrementum, et stupenda nonnunquam multiplicatio plures habent caussas, quarum præcipuae tamen ventriculi debilitas, cruditatum visciderum ac putridæ faburræ adaccumulatio, et bilis, ceu egregii vermium antidoti, inertia, æstimandæ sunt. Singulis hisce vitiis semen santonicum medetur: Veneni quippe instar vermes, qui odorem et saporem ejus preferre nequeunt, enecat, faburram viscidiac ac putridam, quæ nidum et pabulum amicum hostilibus hisce incolis præbet, abstergit ac corrigit, bili inertii pristinam amaritatem naturalem reddit, et ventriculum rursus atque intestina adeo roborat, ut prior debite resolvendis efculentis, posteriora autem impuritatibus, post chyli præparationem reliquit, promovendis, ac tempestive expellendis sufficiant. Præstat tamen, eidem semper laxantia, v. g. rhabarbarum, radicem mechocannæ albæ, mercurium dulcem et similia addere, ut vermes occisi,

occisi, una cum faburra heterogenea et inimica, eo citius atque certius excludantur, nec priores forsan, quando, post mortem suam diutius retenti, in foetidum liquamen putredine resolvuntur, humores corrumpant, adeoque plus, quam antea, sanitati noceant. Necesse præterea est, ut huic pharmaco, si vermium caussa exhibendum est, semper dulcia quædam miscentur, quo vermes eo melius ad degustandum antidotum alliciantur, nec, inimicum saporem et odorem confestim percipientes, ab eſu plane abstineant, et aliquamdiu ex intestinis superioribus, quod subinde, neglecta hac cautela, factum fuisse, observationes testantur, ad inferiora descendant.

§. XXVI.

Substrata virium cognitione generali, explanata pariter
specifica virtute anthelmintica, nunc ad lustrandum quoque
usum specialissimum, quem Cinæ semina in hoc vel illo mor-
bo speciali præstant, commode progredi, et singularem juvandi
modum fusijs recensere ac contemplari possem: Verum enim
vero, cum temporis ac spatiū destinati angustia tantam prolixita-
tem mīhi hac vice interdicat, paucis tantummodo monūsſe ſuf-
ficiat, medicamentum hoc cum fructu adhiberi poſſe in ad-
fectibus flatulentis atque ſpasmoidicis, v. g. cardialgia, coli-
ca, paſſione hypochondriaca et hystericā, nec minus in
ægritudinum ſpeciebus ſingulis, quæ partium ſolidarum ato-
niā et humorum ſpiffitudini præcipuum debent originem,
cuius censuſ v. g. ſunt apoplexia pituitosa, adfectus ſoporo-
fi, paralysis, debilitas memoriae, vertigo, variæ otalgiae,
odontalgiae ac cephalalgiæ species, epilepsia cacochymica
idiopathica, nec minus ſtomachalis ac verminofa ſympathica,
ut et tuffis pituitosa, asthma frigidum humorale, aliisque peſto-
ris morbi, palpitatione cordis, dyforexia, dyspepsia, diarrhoeæ,
lienteria, coeliaca, dysenteria, vomitus, diabetes, fluor al-
bus, gonorrhœa benigna, febres intermittentes, obſtructio-
nes

nes viscerum chronicæ, cachexia vulgaris et isteritia, et sic porro. Ita tamen dicta accipi nolo, ac si crederem, solum hoc semen profligandis morbis allegatis sufficere, sed iis duntaxat indicare volui, illud ipsum in memoratis non tantum locum invenire, sed persæpe etiam opem ferre non contemnendam, præsertim, si cum aliis adpropriatis, ipsi manus porrigitibus auxiliatrices, debite misceatur.

§. XXVII.

Exhibendi forma externa admodum variat: Nunc enim sacharo obducitur, nunc pulveribus additur, nunc rotulas, morfulos et elestuaria ingreditur, nunc in infuso aut deco-to, quæ pro morbi ac scopi differentia modo cum aqua, aut cerevisia, modo cum lacte aut vino paranda erunt, nunc denique sub tinturæ spirituosa formâ propinatur. Fateri nihilominus cogor, præstantiores vires hoc medicamentum edere, si in substantia exhibetur, aut inter ejusmodi tamen compositiones, in quibus nullius principii jaeturam facit, nec naturalis quoque mixtionis destructionem patitur, justa quantitate, quæ generatim a granis aliquot ad integrum drachmam adscendere potest, recipitur.

T A N T V M.

C 3:

E:

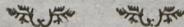
COROLLARIA.

- I. Specialissimus partium cerebri usus nondum satis detectus est.
- II. Destructa nativa simplicium mixtione, nativæ pariter eorumdem vires defruuntur.
- III. Nulla dantur venena absolute talia.
- IV. Transmutatio metallorum dulce alchemicorum somnium est.
- V. Circa vermium generationem in intestinis multa adhuc exploranda rejstant.
- VI. Amara non semper ventriculum roborant, sed, biliosa praesente colluvie, eum magis debilitant.

E

Es ist nicht ohngefähr, es ist ein Zug von oben,
Wenn sich ein edler Geist auf den Catheder dringt.
Ein jeder der es sieht, kann nicht genugsam loben,
Wie man vor Deinen Fleiß den Doctor-Hut Dir bringt.
Das macht, Gott weiß sehr wohl, die Herzen zu regieren,
Da Deine Lehrer Dir stets musten seyn geneigt,
Wohin, und wie er Dich nach seinen Rath will führen.
Es wird zum guten Zweck gedeyen wie Ers zeigt.

Dringt ihr Wünsche! dringt' ihr Lieder!

Dringt bis zum umstirnten Pohl,
Kommt mit der Erhörung wieder.

Lebe lange; Lebe wohl.

Hiermit empfiehlet sich dem beständigen Andenken des
Herrn Doctors

ein aufrichtiger Freund.

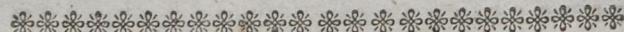
Johann George Siegel,

Candidat. S. S. Ministerii,

Freyystadio Silesius.

Mein.

Mein Freund! da sich mein Kiel Dir höchst verbunden schäset.
 So wird zu Deinem Ruhm, auf diesen schlechten Blat,
 Von mir ein kurzer Wunsch anhöht hieher gesetzt.
 Der wenig von der Kunst geübter Dichter hat.
 Was aber schreib ich doch: Da Dich zu allen Stunden,
 Die edle Medicin, so herrlich angelacht.
 In der Du alles das zu Deinem Trost gefunden,
 Was den geschwächten Leib gesund und stärcker macht;
 So wolle Dich die Hand des Höchsten stets ergözen.
 Und Dich in jene Zahl beglückter Aerzte sezen.

Mit diesen wenigen hat seine Schuldigkeit glückwünschend
bezeigen wollen

J. D. Cantor,
Stud. Medicin. et Ffurtensis.

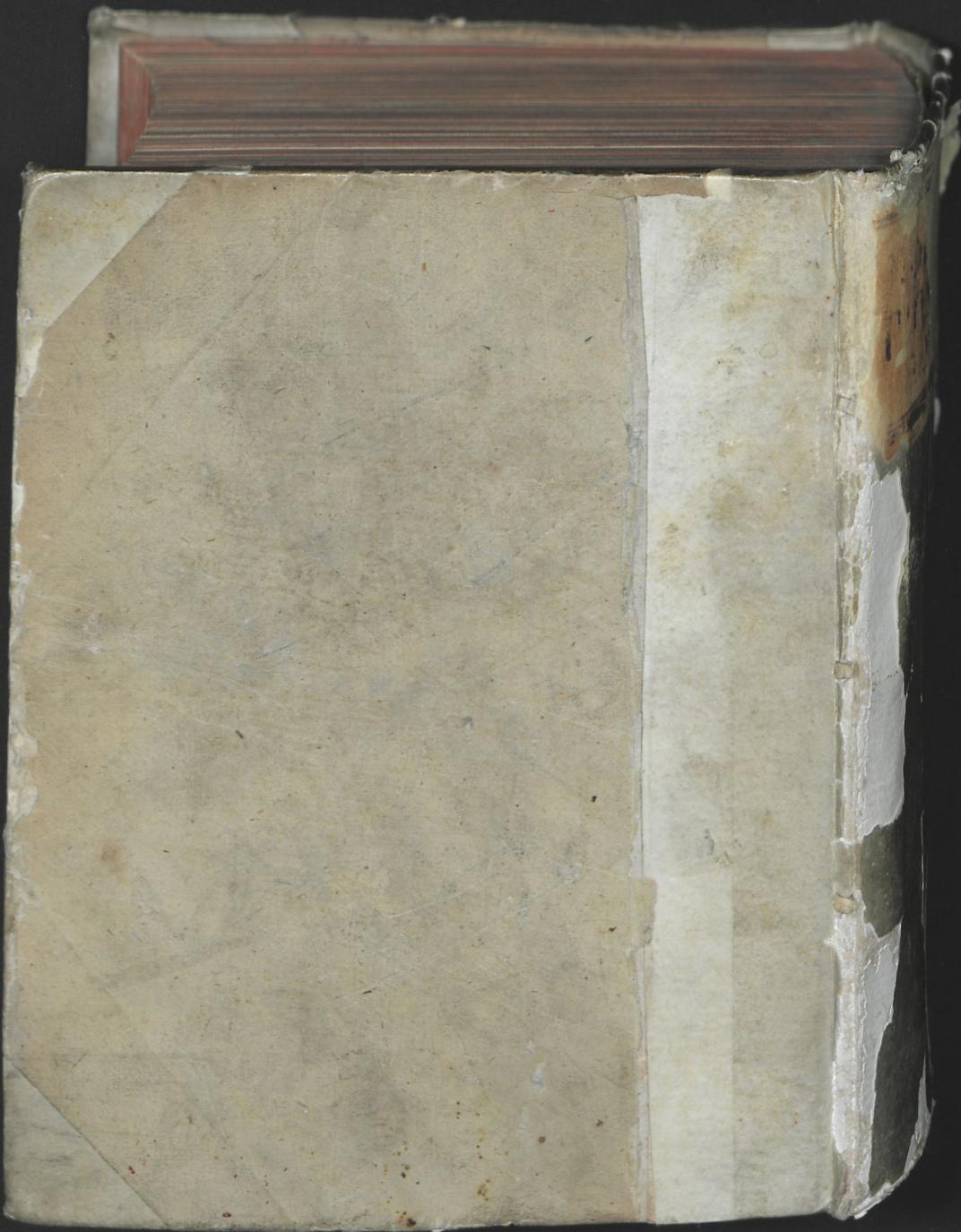
01 A 6603

ULB Halle

003 092 291

3

Farbkarte #13

24.
DISSERTATIO CHYMICO-MEDICA
IN AVGVRALIS
DE
**LIGNO NEPHRITICO, COLV-
BRINO ET SEMINE SAN-
TONICO**

QVAM
CONSENSV GRATIOSAE FACVLTATIS MEDICAE
PRAESIDE
IOHANNE FRIDERICO CARTHEVSER
MED. DOCT. ET PROF. PVBL. ORD.
FACVLT. MED. H. T. DECANO
PRO GRADV DOCTORIS
SVMMISQVE IN MEDICINA HONORIBVS ET PRIVILEGIIS
LEGITIME IMPETRANDIS
DIE XXXI. IULII MDCCXLIX.
H. L. Q. C.
PVBLICO ERVDITORVM EXAMINI
SUBMITTET
SALOMON BEER WOLFF,
FVRTHO - NORINBERGENSIS.

FRANCOFVRTI AD VIADRVM,
TYPIS IOANNIS CHRISTIANI WINTERI,
ACADEM. REG. TYPOGR.